

BLAU I GRIS

Títol: Blau i gris

Autor: Mark Rothko

Cronologia: 1970

Tipologia: Obra pictòrica

Tècnica: acrílic

Estil: Expressionisme abstracte espacial

Mesures: 203.3 x 175.5 cm

Descripció formal:

Es tracta d'un quadre amb una disposició bipartida dividida horitzontalment. Sobre un fons gris fosc, observem un rectangle blau marí en la part superior de l'obra i un rectangle d'un gris més clar en la part inferior. S'aprecien múltiples capes de color en la composició de cada un dels rectangles, i cada una d'aquestes capes aporta matisos a la composició. I és que l'observador pot arribar a percebre innumerables matisos dins dels colors foscos, fet que no es produeix, per exemple, en la fotografia. Es tracta d'un quadre completament ple de pintura.

Anàlisi simbòlic:

Rothko afirmava que “el meu art és abstracte, viu i respira”, igual que deia que davant de les seves obres “callar era bastant encertat”. Amb aquestes paraules l'autor feia referència a la necessitat de que sigui el propi espectador el que construeix el significat de l'obra. Precisament per això afirma que el quadre està viu, perquè no deixa insensible al espectador, que tant s'hi pot identificar com rebutjar-lo, com passa amb la música per exemple. Les obres no tenien una explicació objectiva, en cada cas l'observador contemplarà una cosa diferent.

Ara bé, si tenim en compte que pocs dies més tard de pintar “Blau i gris” Rothko s'acabaria suïcidant, podem llegir certes coses entre-línies. L'artista portava anys arrossegant una horrible depressió, a part d'una malaltia que l'havia deixat pràcticament invàlid. La seva dona l'havia abandonat i ell s'havia aïllat voluntàriament de tot el món. Malgrat tot va seguir pintant, sense importar que el seu art passés de moda i fos oblidat pels arrogants i frívols pintors pop que escopien sobre el seu misticisme i serietat. Havia perdut les ganes de viure, però no les ganes crear.

Alguns afirmen que les últimes obres de l'artista es tracten d'imatges buides i desolades, que ofereixen a la vegada una experiència visual rica. Per alguns es tracta d'una espècie de paisatge. En tot cas, tothom coincideix en reconèixer el talent de l'autor per expressar angonya a través del color.